

Skolska godina 1927./28.

Školska godina započela je redovito t. j. 1. rujna 1927. Zdravje učenika nije bilo baš nappovoljnije. Bilo je dosta ravnih oboljenja, a najviše oka i uha. Bilo je i par slučajeva školeta, od koga je izumrla pčenica 1. razreda Žarka Bosiljevac. Slava joj!

Zdravje nastavnika bilo je povoljno.

Promjena među učiteljicama nije bila nikakvih.

Važnije naredbe malane se u "Prosvjetnom Glasniku,"

"Primorsko-krafskim novinama" i među aktima.

Najvažnija među njima je vredba o mjesnim škol. odberima, koja uve godine još nije privedena u život.

Dne 17. 1928. obavljeno je sijeljenje školske mladeži po predlogu savjet. referenta g. dr. I. Kosanoviću, za sl. temu zgodou i škola liječnički pregledan, te su spazajući g. dr. o nekim higijenskim nedostatcima u prepisu odredili režu i općini:-

Školska mladež polanila je svaku vrijednost po svojim roditeljima. Opeca su se isporučivala 3 puta u svoj školskoj godini. Ta nauka ujere podučavao je vleč. g. dr. Klobučićinova c. župnik u Katvenjaku.

Uoči u proslaj škol. god. nabavio je ogrankak Seljacke Sloge tambure za svoj tamburaški abor. Potpisani su učitelj osnovao, stiu tamburama tamburaški abor pod učenikom 2., 3. i 4. razreda, koji je počeo vjerobati u sijeljenje 1928. Abor je tamburaš natalno, a brojio je 7 članova. Uzabalo se je svaki drugi dan od 1/4 12 - 1/4 1. Prvi putao je tej staci abor javno nastupio na takmičenju ogrankaka Seljacke Sloga u Beljici, dne 22. travnja 1. 1928. i pobrao je sibuc pohvalu. - Dne 9. lipnja 1928. nastupio je abor na koncertu, što ga je u Karlovcu priredilo. Gov. selj. pjev. društvo "Kritika" i "Rečice". Kritika koncerta imala je 1000. u mrežastom futuronem listu.

Školska godina započela je redovno u j. i. ujma 1927.
Zdravje učenika nije bilo baš najpovoljnije. Bilo je
dosta ravnih oboljenja, a najviše oka i uha. Bilo je
i par sličajeva školetsa, od koga je u umoru učenica 1.
ravničarske Škole Bosiljevac. Slava joj!

Zdravje nastavnika bilo je povoljno.

Promjena među učiteljstvom nije bila nizakovna.

Važnije navedbe nalaze se u "Prosvjetnom Glasniku,"

"Primorsko-krafskim novinama" i među aktima.

Najvažnija među njima je naredba o mjesnim skol. i
oborima, koja uve godine još nije provedena u život.

Dne 12. 1928. obavljeno je sjećanje školske mladeži po
predlogu sanit. referenta g. Št. Kosanoviću, pa je tada
zgodom u škola lječnički pregleđan, te su opažajući
g. Št. o nekim higijenskim nedostatcima na prepis u odslana
prepu i općini:-

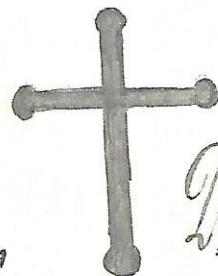
Školska mladež polaskala je solice zajedno sa svojim roditeljima. Djeca su se isporučivala 3 puta u ovu školsku godinu.
Na nauku ujere podučavao je vleč. g. Škola Tučinovački učenik
u latinskom.

Jos u prošloj škol. god. učio je ogranku Selske
Slage Tambure za novi tamburasti zbor. Potpisani je učitelj
osnovao, tadašnju tamburistički zbor od učenika
2., 3. i 4. razreda, koji je počeo svirati u siječnju 1928. Zbor
je tamburao stalno, a broj je 7 članova. Uz zbor
je svaki drugi dan od 1^{1/2} do 1^{1/2} i. - Prvi putaje taj
staki zbor javno nastupio na zabavi ogranku Selske
Slage u Belici, dne 22. travnja 1. 1928. i pobrao je velike
pohvale. - Dne 9. lipnja 1928. nastupio je zbor na koncertu
što ga je u Karlovcu priredilo. Hrv. selj. pjev društvo
"Drasković" u Rečici. Kritika koncerta smrda u
karlovackoj. Hrv. Slokodi, Zagrebačkom. Uz latinskim listu
i "Domu" izvukla se je najpohvalnije koliko o

39

pjevačima, toliko i o malim tamburadima.
Dne 20. lipnja posjetili su školu maturanti i matu-
rantice učiteljske škole u Karlovcu pod vodstvom di-
rektora gosp. Duje Čevara, te mojih nastavnika gosp.
Josipa Kocića, Josipa Dubajića i Dragana Benkovića.
Jedna maturantica (gotica Dusa Traka) i jedan maturant
(gosp. Žutić) održali su pokusnu predavanja u h. i d.
razredu.-

Dne 2. lipnja priredio je Ško Aeroklub za Primor.-
kraj. oblast. Naša bila "avijatički dan na Lago",
vištu, kuda su došla i vojna avijacija iz Zagreba.-
Školska mladež zajedno sa mojim nastavnicima
misutrovala je zanimljivim predstavama
naših smionih avijatičara, te vanjske avione.-

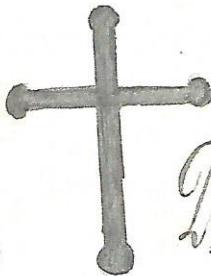
Pavle Radić,
narodni zastupnik i
hr. ministar na raspoloženju.

D. Ljubo Bašarički,
narodni zastupnik.

"Dan 20. lipnja 1928. peto je svjema povodicanu
s brojnom djecom poča hranitelja. Taj je dan zapravo
krivlu dana, koji se u kulturnom svijetu smatraju
svetinjou poput svkava. Taj je dan maknuo iz se-
dova hrvatskih političara dva hrvatska narodna
zastupnika, a tri teško ranio, pogodio je i hrvatski
narod, in kojega su mikli i za koji su mrdli. Tog je
dana ubojito osmije odjeknulo našim parlamentom,
jedan je zastupnik pucao i ubio svoje parlamentarne
drugove! To je bio dan, najosnivji p. posjeti naše mlade
države. Taj je nečuvani dogodaj odjeknuo ne samo u našoj
domovini ubijenih i ranjenih narodnih zastupnika, već
i u čitavoj državi, a kako je odjeknulo i čitavom svij-

vrtnice učiteljice Škole u Karlovcu god odesmeću mi.
39a
ektora gosp. Dušan Čavara, te mojih nastavnika gosp.
Jovipa Kocana, Vojina Dubajica i Dragana Benkovića.
Jedna maturantica (gospica Duša Truhelka) i jedan maturant
(gosp. Lutić) održali su pokusnu predavanja u t. i. d.
vasketu.

Une 2. lipnja priredio je SSO Aeroklub za Primorje
kraj oblasti Karlovačke kružne avijatički dan na Logu,
ristu, kuda su došla i vojna avijona iz Zagreba.
Školska mladost zajedno sa svojim nastavnicima
misutovala je ranjenjivim poadeckcijama
naših smrtonosnih avijatičara, te vargledale avione.

Pavle Radić,
narodni zastupnik i
kt. ministar na raspoloženju.

D. Ljuro Basarički,
narodni zastupnik.

"Dan 20. lipnja 1928. petak je dan posljedica
s brojnom djecom pre hranitelja. Taj je dan započeo
krivju dresi, koje se u kulturnom svijetu smatraju
svetinjama poput crkava. Taj je dan maknuo iz re-
dova hrvatskih političara dva hrvatska narodna
zastupnika, a tri teško ranjene, pogodio je i hrvatski
narod, iz kojega su mikli i za koji su mrtvili. Tog je
dana ubojito osmije odjeknulo našim parlamentom,
jedan je zastupnik pucao i ubio svoje parlamentarne
drugove! To je čoni dan, najčoniji u povijesti naše mlade
države. Taj je nečuvani dogodaj odjeknuo ne samo u našoj
domovini ubijenih i ranjenih narodnih zastupnika, već
i u čitavoj državi, a kako je odjeknula i čitavom svijetom
jetu, to je svakome na dlani. I opet jedan težak dokaz

kulturnom zapadu, da nas žigot s balkanske, od koje se pravilud vahovavamo.

Pa i u tom kulturnom zapadu ima po proklamaciji teških i ozoručenih borba, ali se pitanja ne rješavaju mećima in browninga. Škucna nječ, valjani argumenti, jaka nječitost - to je osnje kulturne parlamentarne borbe. I optreuke i se ubraja u to osnje, jer je državica. A pucijava ostaje prostim zločinom i u parlamentu, ta ukariva gnušanje, pucaj i opću osudu.

Zastupnici Pavao Radić i dr. Duro Basariček

Pavao Radić nadalje moći uvedi parlamentarne sjednice. Zastupnici Stjepan Radić, dr. Ivan Pernat, Ivan Granta, dopadoč teških i živote pogibeljnih rana, pre u vođenju svojih zastupničkih dužnosti. O u tome baš i leđi na težina ovog višasnog dogodaja, u tome je neobičisina liga, koja je pala na naš mladi parlamentarci. Kako opisujemo tega nečuvanog dogodaja, jer su mi detalji poznati in druge staze. Poznato je i kako su uhojiti hici padali i kojim su redom kosili živote Hrvata nastupnika. Onijeli su se hrvatski, kad je jedan htio da drugoga zaštiti, pa je u tom koraku palao pogoden.

Pavao Radić bio je sinovac Stjepana Radića i u njega jedan od najuglednijih zastupnika seljačke stranke, kojeg su pripratili na petorica ubijenih i ranjenih. Stranka gubi u njemu realna politička, jaka, jaka i ustavna i ustavna radnika. Uspjegovao je imenom veće hrvatski momenat, jer je on poslušan u Skupštini god. 1925. izjavu, koju se seljačka stranka odriče republikanskog stanovišta i prihvati državu i ustav. Kao ministar agrarne reforme nastoji je Pavao Radić uvesti u taj novi pravos u hrvatskoj.

dr. Duro Basariček bio je veliki naravni pristaša

40a

čina) teških i ogroženih bošta, ali se pitanja ne spominjavaju mečima in browningom. Skrivena iječ, vsljani argumenti, jaka nječitost - to je onuže kulturne parlamentarne bošte. I opstrukcija se ubraja u to onuže, jer je deformativa. A pucnjava ostaje prostim zločinom i u parlamentu, te maniva gnušajuće, preko i opću osudu.

Zastupnici Pavao Radić i dr. Duro Basariček predstavili su pred parlamentarne sjednice. Zastupnici Stjepan Radić, dr. Ivan Pernat, Ivan Grandić dopadaju teških i životu pogibeljnih maza, pre u poštenju svojih zastupničkih dužnosti. U tomu bao i čini se da je ovaj događaj učinak saslušanja, u tomu je neobična liga, koja je pala na naš mladi parlamentarizam. Kako opisujuemo toga nečuvanog događaja, jer su oni detalji ponosni in dnevne stope. Poznato je i kako su ubojiti bice padali i kajim su redom kosili živote Hrvata zastupnika. Orijeli su se herojski, kad je jedan htio da drugoga zaštiti, pa je u tom koraku palao pogoden.

Pavao Radić bio je sinovac Stjepana Radića i učinjak jedan od najuglednijih zastupnika seljačke stranke, kojoj su pripadali ona petorica ubijenih i ranjenih. Stranka gubi u njemu realna političara, jaku naturu i pustinja radnika. Uspjegom se imenom već historijski moment, jer je on poslije u Skupštini god. 1925. izjavu, koju se seljačka stranka odriče republikanskog stanovišta i pisanje doživljaja i ustava. Lao ministar agrarne reforme nastojao je Pavao Radić uvesti u taj vesor pravo i pravčinost.

dr. Duro Basariček bio je vec narana predstava seljačkog pokreta i kao tak se već bio pozvao

41

nasodnoue radu, u kome mu je tragična smrt
prekinula daljnju nit. Bio je skroman tih radnik,
težeci samega plodonosnemu vegetatuvu, a nipošto
za efemerius uspjesima. Iz njegovih radevao zastupi,
ka naroda, velik je bio njegova života bio posvečen
narodnem zaštiti, da spasava gjecev bez roditelja,
da ih čuje i opremljuje za život. Velikih je zasluža
stekao oko kolonizacije Slovanije s obiteljima iz
našega Kragoja. Hrvatski će nasad sačuvati
trajnu spomenu na ova dva plamenita rukave,
koji su moj život zahvalj za jednu skoprsnost
i slabdu praga naroda." (Traget.)

Mrijeci zastupci bili su prevereni u Zagreb na
32. lipnja i bili su postavljeni na sedište u Zagrebu
dono. na sporovod, koji je bio 23. lipnja sastavljen
Hrvati pa nije stalač dobro, da je na pokopu
mogelovalo preko 10000 ljudi. Sam pogreb
bio je veličanstven. Na nasad hrvatski bio je u
tugi i bolu jekotljiv. $\ddagger$

Hlava mičenicima!

Vječni im spomen!

Pregled škole ove godine nije obavljen ni po jednom
školskom nadzorniku.

Svečani ispit nije obdržavan radi žalosti
ot dogodka u Narodnoj Skupštini.

Škola je zaravnana na Fidov-dan. —

M. Belajić, dne 29. juna 1908.

Prislat
učitelj

Stjepan Radić.

*Trebarjevo desno,
11. lipnja 1871.

• Beograd,
20. lipnja 1928.

+ Zagreb
8. kolovoza 1928.

Sav je hrvatski narod poslije 20. lipnja strpio, neće
tame, koje je pogodilo i Stjepana Radića u Masovnoj Skup-
štini, imati težih posljedica, odnosno uročiti katastrofe.
Strpio je i nadao se. Nadao se dnevnoč u bolje i u nebijom
iščekivao iniještaj, koji mu jasnjali o stanju bolesnika.
I katalog je u iniještajima stajalo, da je to stanje po-
voljno, nada je sastala, a kad se javljalo o zabsimetosti,
a pogotovo, kad su u zadnje vrijeme bili porivani lije-
čnički kapaciteti i inozemstvu, nada je nega hrvatskog
naroda padla. Na rasporeos svega lječenja, sve ujege
Stjepan Radić nije ipak mogao preboljeti ono, što je
mu je dodalo ubojnici tame onog kognog i historičkog
dana.-

U ponedjeljak, 8 kolovoza 1928. u 8 sate i 55 minuta na
večer izdahnuo je voda hrvatske seljačke stranke i
čitavoga naroda svoje dušu. Iako je bolest bila
teška i komplikovana, smrt je nastupila nemadeno,
jer je sve majčnom popustilo i na čas prestalo sa
uvijek kucati.-

Ima Ante Starčevića bio je Stjepan Radić najpopularat,
niji rođak u svim hrvatskim krajevima, a poslije pre-
vata i u novoj državi Hrvatskoj, Hrvata i Slovenaca. K
samo popularan, on je bio idol hrvatskog seljačkog
i toga je gledao kao u miriju, koji će mu izvij
stati svetu budućnost. U vojnoj političkoj projekti

43a

i Genija Ljepana Radica, a Zagreb pak napis, da je
toga dana vidio najvećim stvari sprovođenje, što je ikada
kretao ili se kretati njegovim ulicama. A kad se uviđa,
da su sprovođeni prisustvovali poj. hrvatski krajevi pa
izislaničima svojih organizacija, da je vredneštvo bio
zastupan prema narodu, da je povratak kretanja pet sati do
gradišta, može se reći da imade mala sprovođenja u
Čaropi gdje je bilo teško pješice. Zagreb a činili, u
čakosti. Branjaci, procesi učenici srušni velimi, mptlike
plinske i električne zore po ulicama, eksplozije zravim
velom. Već otko 3 sati ujutro dolazilo je gradonos i
brojan mjesto ip poluprime, da zaupne mjesto na pli-
cau, odakle će gledati jačku povratak, a oto Škotovo i
Seljačko doma repogledaju talas glava. Platovina, bolina
i pjesme hodočastio je hrvatski seljak ip bliznjih, duljih
nepodaljih krajeva, od Boke Kotorske do Kotorunja, od
Subotice do dalmatinskih otoka, uzdje i paprijetko,
pone se po tog dana mosto u metropoli Hrvatske. Iza
od jednostavnih bijelih do najsljekovitijih varasnih
noćinja, većenih sasenilora i uklanju, ne se ip prelje,
valo o punom suncu u kapebi. Krčito po pjevju
pobudiveli izslanici starodavne hrvatske monarhije
u mojoj tradicionalnoj noćini i fustana denički,
njama na ramenima, zatim sinjski alkari, knopljik,
konci, zagrebačko društvo isluževat podčasnik, Petar
Brinjkić u mojim ravnim odorama i s.d. - a sa tebi
spomenemo vijene! Nikad se nije čulo ni sljelo na
kome sprovoru jamačuo mi u pištoljue svjetu, da je
polojnik uime posljednjeg pozdrava podano oto 1500 vje-
raea! Bilo ih je prekrasnih od jednostavnih, što su ih
aljake ruke same optele, pa su u gotovo svih. Krčito
u isteas velike-velike lavo vijene, što ga je zadao
misao Felicantu kralj Aleksandar, a donjeli su ga.

insile u povorei petri podložica kvalitet goot. To je
 je ujedno simboličnih, spleteneh iz teme, zek muka
 i petrija, koje je poljskih padus u vistu i napoljen
 novim međunarodnim smislu. Na to sati, kad je već tako
 reći par dagnel stajao u spaljivu po ulicama, kada će
 poslati povorku, imijeli su seljaci na vremenu
 lige na mostini Štefanovi Radićevići Seljakog doma,
 i postavili ga na prečaru mostvačka kola, sa šesteset
 pregrau. - Sa vrake strane kola stajala je posma
 straža seljaka, hrvatskih sokolova i vencilističara
 u galii. - Na to je najprije nadbiskup dr. Burić
 uz veliku asistenciju išeg svećenstva Blagodatne
 poljoprivrede, a onda su u kula pivača domaći stajerela
 per tučajke. Nekoliko tupa gaređali su sa Balkona Hrv.
 doma govori. - Govorili su dr. Mack, dr. Bilićević, dr.
 A. Trumbić, nadbiskup Krištof, nekoliko nar. zastup.
 predstavnika pojedinih krepova i sl. - Nekoliko igrečnih
 govora posle je žalobna povorka krenuti, a bilo je već
 padus. - Na čelu povorce jasno je odjel Hrvatskog književnog
 Sokola, a onda su odmah plijedeli činovi hrvatske monarhije te
 činove omladinske organizacije, u to je nošen krič, odjel
 sokola, zatim organizacije hrvatske seljačke stranke iz
 Slavonije, Hrvatske, Slavonije, Međimurja, Dalmacije, Bosne,
 Hercegovine te Slovenije. Sone su organizacije koštale puna des
 para, dok se nisu obredale mnogo gledaoca. Sokolari su
 glazbani, alkasi, razna društva, glazbe, ženska društva,
 razna druga kulturna i socijalna, sportska, veterinarska, pa
 još glazbi, omladinska, učiteljska, šumarica, planinarska
 žezljivica i postari s glazbama, traunwajci, sedmica društvo,
 veteranska, trgovacka i obrtnička, jug. osoblja i sl. sl.
 Računa je, da je u povorei hrvatskih preko 60.000 ljudi, dok
 je gledalo preko 100.000 pedeset hiljada. Ladnji iz
 povorce, te mostvačka ule stife su u više od pet

45a

i petnja, kaj je posljuna ponuda
kavčevi sućenici sušen. A to vati, kad je učit. Tako
večji novi bagrel stijas i spaljivac po ulicama, tada će
posloviti povorka, imijeli na seljaci na vremeni u i
lijep na mrtvime Šepepanom Radicevom Seljačkom domu.
i postavili ga na prečaću mrtvačka kola, na pesteru,
prezav. - Sa ovake strane kola stajala je posljuna
straga seljaka, hrvatskih sokolova i vencilistara ca
u gabi. - Na to je najprije nadbiskup dr. Bauer
uz velike asistencije išeg svečenstva Blagodatno
potkupila, a onda (neka) pivačka društvo oživjela
per bijalki. - Nekoliko toga jare dali su na balkona Hrv.
dones govor. - Govorili su dr Mack, dr Trilović, dr.
A. Frano Trumbić, načelnik Kriča, nekoliko nov. zastup.
predstavnika pojedinih krajeva i dr. - Nekoliko izrečenih
govora počeli je žalbu povorka krečuti, a bilo je učit
pedne. - Na šelu povorka jačio je odjel Hrvatskog Konjaničkog
Društva, a onda su odmah slijedili članovi hrvatske monarhije te
članove omladinske organizacije, u to je nosio krič, odjel
sokola, zatim organizacije hrvatske seljačke stranke iz
Bijojdine, Hrvatske, Slavonije, Međimurja, Dalmacije, Bosne,
Hercegovine te Slovenije. Sane sa organizacije krečale puna dva
puta, dok se nisu obredale mimo gledaoca. Iskoraknili su
glasbama, alkasi, rapsa društva, glazba, ženska društva,
rapsa druga kulturna i socijalna, sportska, vetrograna sa
šest glazbi, omladinska, učiteljska, žinomirčka, planinarska
žezljivica i postari s glazbama, trauwaje, sedmica društva
veteranska, trgovacka i obrtnička, jug. osobljak i dr. et al.
Računa je, da je u povoci kretalo preko 60.000 ljudi, don
je gledalo preko 100.000 pedeset hiljada. Laduj i
povorka, te mrtvačka nula utika on na Mirogoj uoči pet.
Tun m opet sejci iznijeli lijepi uže do grobnice

u Arkadama, gdje je bio klapšlario opet Strahinjčak, ne što je red. Jure Valčić je rekao opono govo, kop je pozivio riječima: "Kiono suvaj pa ostalin žrtvama, jer nekuda Troji sljediti će i u selskom grad. Slava Boži našem vodo nas!" Kad je pozivio govor, pozivilo je i stotinu tisuća gospoda: "Slava!", a bilo se glosava razliješto delikto po hrvatskim hrisogojima, grada Smrdi. Na to je "Slijep" iz Šestina otjedno posljednju tužaljku "U dubini", a onda je istaknuta senfona od svimla dovestra himnu koja posljednju poput huma velikega polozajnika. To je jedan novac iz Splita izrekao pozdrav pa hrvatskoj Jadrani, a meli je Žica Kukšić bio plaći pozivovio nekoliko današnjih riječi. Uz je sav bio Fabbić i u bio dobiten, a česnici oprosvoda i povorke negomuši su u groblje, da još jednom vide ujetstvo u Arkadama, gdje leži uneseni voda i miljenik. Na to je ujetstvo sans prirođenu posivaliste, i to da bilo bilo pre, nesu u kapelici, koje se sada još nazaprije u gradići. Kad je bio uratik, kad su posljednji odložili na hrisogju u grob, a tijekom u sru i nadam u bolji budućnost.... Tatu večer i putovanju grad je bio od učesnika oprosvoda, koji su se sprevali, da će vrate opet u ovaj domov u da pričaju što su najeli i učili, kad se vrate ovoga hrvatskoga naroda predaju svojim zemaljama. —

Slava Slijepemu Radiću! —

u Belapi, dno 20. avgusta 1929. —

Z. Svirčić
putec

Bićio:

21. 7. 1929.

neka Tugji olijediti će i selo grad. Slava Šek! misteri-
voto nači! Kad je zovušo zivot, zovilo je uj stotinu
tunica golih, Slava!, a bala se glosava razliješao delko po
humčima hrisa goja, grada Smrdi. na to je „Sjever“ iz
Šestina otjedno posljedio pozdrav „U dubini“ a onda piokelska
turbara odvirela hrvetstva himnu koš posljednju poput hrim
velikome postojnika. Žao je jedan novel iz Splita nijekao
zadnji pozdrav pa kovetnike Jadra, a meli je Škrica
Kumbić uoz neči posjedovio neslavio diktatorih riječi. Kad
je sev boj Zaborič uči bio dovršen, učesnicu sprosveta i
povorku nepravili su u groblje, da još jednom vide ujetos
u Arhadtanu, gdje leži vodeni voda i miljenik. Mu to je
ujetos samo prijemu počivaliste, jer će tijes liti pre,
nesu u kerelici, koje se uča još moliti u gradini. Kad je
kas noćak, kad su posljednji odlezili sa misaša u gradić,
a tijem u svetu i nedam u beli budućnost.... Tista
večer i putradan grad je vratio od učesnika sprosveta,
koji su se opremali, da će vratić opet u vođi domova. U
pričaju što su vajeli u dubi, kad se vratači ovoga kovetnike
nerada predaju majci ženitji. —

Slava Sjepana Radiću! —

u Belazi, dan 20. avgusta 1929. —

Ljubičić
partizan

Zidio:

21.7.1929.

Mirko Čarić
srpski skolski muzej

Dr. Tracy to Salis-Leear's
poor bishop.

1/12. 1921.

Mome dragome narodu

Srba, Hrvata i Slovenaca!

Najviši narodni i državni interes i njihova budućnost zapovijedaju Mi, da se i kao vladatelj i kao sin ove kralje obratim neposredno narodu i da mu otvoreno i iskreno kažem ono, što Mi u današnjem trenutku malatje moja svest i moja ljubav prema stadijumu. -

Skorupio je čas, kada imate narode i kralje ne može i ne smije više biti posrednik. U toku tolikih prošlih npora i tolikih potiskanja, koje sam pokazao u višenju svojih visokih dužnosti, moju dušu razdriao je vapaj naših narodnih masa radnih i misoljubivih, ali i namučenih, koji su uukovstvuve svojim prirodnim i zdravim razvijanjem, već odvraćajući, da se više ne mogući ići putem, kojim se do sada isto. -

Moja prečkanja kao i očekivanja nasda, da će evolucija našeg umjetnijeg političkog života doneti sređenje i konsolidiranje sile u zemlji, nisu se ostvarile. Parlamentarni rad i svi naš politički život dolivaju sve više negativne oblike, od čega narod i država imaju samo štete. Sve korisne postanove su našoj državi, ujek napredak, parlamentarni rad i svi naš politički život, doveđeni su u opasnost. Od takovog nerdravog političkog stanja u zemlji strada ne samo umjetniji život i napredak, nego i predavanje i razvijanje spoljnjih odnosa naše države, kao i jačanje našeg ugleda i kreditu i inozemstvu.

Parlamentarizam, koji je kao političko sredstvo za izrađivanje i vođenje nezaboravosvačca ovih ideja,

Najviši narodni i državni interes i njihova budućnost zapovijedaju Mi, da se i kao vladatelj i kao sin ove zemlje obratim neposredno narodu i da mu otvoreno i iskreno kažem ono, što Mi u današnjem trenutku malazę moja svest i moja ljubav prema starih bini.

Skorupio je čas, kada imetci naroda i kralja ne može i ne smije više biti posrednici. U toku tolikih prošlih naporu i tolikih pobjeđenja, koje sam pokazao u vremenu Šajkova visokih dužnosti, moju dušu razdrieo je vapaj naših narodnih masa radnih i misoljubivih, ali i namučenih, koji su sukovođene svojim prirodnim i etičkim pozitivnjima, već odabranu naivale, da se više ne mogući ići putem, kojim se do sada isto.

Moja sčekovnja kao i očekivanja naroda, da će evolucija našeg umjetnog političkog života doneti srećenje i konsolidiranje prijati u zemlji, nisu se ostvarila. Parlamentarni rad i sa naš politički život dolijevaju one više negativne obilježje, od čega narod i država izgubuju puno jaštete. Sve korisne postanove su našoj državi, ujedno napredak, parlamentarni rad i sa naš politički život, doveđeni su u opasnost. Od takovog neravnog političkog stanja u zemlji strada ne samo unutarnji život i napredak, nego i predavanje i razvijanje spoljnjih ekonomijskih interesova naše države, kao i jačanje našeg ugleda i kredita u inozemstvu.

Parlamentarizam, koji je kao političko sredstvo po tradicijama od Moja nerazboravoga vca ostao ideal, počele su zadjepljene političke strasti sloupotrebjavati u tij mjesi, da je postao smetnja za svaki plodnosni rad

u državi. Žalosni dogodaji i nesigurnosti u Narodnoj Skupštini pokolebali su kad naroda vjere u korist te ustavove. Sporazumi i najboljičniji echovi između strana, raka i ljudi postali su apsolutno nemogući: mjesto da se parlamentarizam razvija i jača pod narodnog i državnog jedinstva, on - ovakav kakav je - počinje da dovodi do delornog rasula i narodnog razjedinjavanja.

Moja je meta, dužnost ista svim predstavima živim državom i narodnoj jedinstvo i ja sam ujedno, da on dužnost bes klobajuća ispunim do kraja - puniti jedinstvo naroda i cjelino državu, to je najviši cilj koje vlastine u to mora biti i ujedno zakon za svece i makoga,

To sliki malake moja odgovornost pred narodom i pred historijom, to sliki malake grijao prema odadžbi i pjetel prema berbojnim dragocjenim životama, koji padaju za taj ideal, truditi lijeha tome zlun dora, danjući parlamentarnim proujenama vlade i ukući, dnu pokosačima, koji su dan vel obujeli nekoliko posljednjih godina mi moramo truditi nove ~~metode~~ i kreći nove putove. Ja sam ujedno, da će u ovom ubiljnom trenutku mi Srbiji, Hrvati i Slovenci na, punjeti oni iskrenu riječ svoga krajza da će oni biti moji najvjerosjajni ponagaći pola svojih budućih napora, kojemu je jedini cilj: da se u što kraćem vremenu postigne ostvarenje ovih ustanova, one državne uprave i onog državnog uređenja, koji će najbolje odgovarati općim narodnim potrebama i državnim interesima.

Padi toga riječi Sam i rješavam da ustav

Na isti način donositi će se u buduće novi zakoni.
Narodna Skupština izabrala 11. novembra 1927. godine
raspustila se.

Savjetujući mi ovu odluku svome
narodu, naredujem svima vlastima države, da po
njoj postupaju, a svima i pravilnicima zapovjedam,
da je poštaju i da joj se pokoruju.

Beograd, 6. I. 1929. god. - Aleksandar, s. t.

Školska godina započela je redovito toj dne
1. svibnja 1928.

Zdravstvo učenika bilo je povoljno. Bilo je tek
nekoliko slučajeva manjih oboljenja vratnih zlijeda,
pehlade i t.d. -

Zdravstvo nastavnika bilo je povoljno.

Iznijena metra učiteljstvu nije bilo. Međutim
Lvonius Priselac plućavao je u II. i III. razr. do
poneve, a učiteljica Anka Materić u I., II. i III. razr.
po poneve. -

Kaćunijske narodbe nalaze se u „Socijalnom Glasniku“ i
metre aktima. -

Školska mladenč polanila je svičku zajedno sa svojim
roditeljima i rođacima, a izjavljala se je tri puta.
Prvoučenka je podučavao župnik velmesički veleć.
gosp. Nikola Krušinovac.

Dne 26. maja održao je presoj. gosp. biskup
Sholis Lewis pr. potorda u Kraljevcu, kojeg je prima,
stvarala i školska mladenč ove škole, koja spada
pod župu Velmesić. Istala mladenč primila je
sv. potorda u Kraljevcu, dne 2. juna 1929. gdje je
sv. potorda održao isti presoj. gospodin.

Dne 1. juna na polanici iz Velmesića u Cesovac
posjetio je školu presoj. gospodin biskup, te je tom
zgodom posjetio mladenci biskupski blagoslov i upisao
se u ova spomenica. -

Dne 21. marta pohodio je škola mestki školski
pomoćnik gosp. Nikola Laić.

Od važnijih dogodaja u ovaj stolstvoj godini
najvažniji je ovakav Deklaracija Mjegorovog Svetičanstva
kralja Aleksandra I. od 6. januara, kojom je uspen-
dovan putav.

A tode školske godine bio je na školi organi-
zovan Podmladak Članenoga Krsta. Koji broji
oko 70 članova i članica.

Školske pine bile su nezafadene stedce, kakve
ne znate niti najstariji ljudi. - Snijeg je bio
oko visok (1.60 m - 1.80 m)!

Školska godina završena je na 11. decembar.

u Beloj, na 11. decembar 1929. -

Dr. Ničlael
Pećinac

Školska godina 1.929./30.

Školska godina započela je 16. septembra prema naredenju Ministarstva Prosvete. -

Zdravje učenika bilo je povoljno. Bilo je tek nekih lakših oboljenja kašle i prehlade. Zaraznih bolesti nije bilo. -

Zdravje nastavnika bilo je povoljno, te radi toga nije trebalo prekidati obuke. -

Prvična mesta učiteljskog niza bilo je: Štefan Šimunić Pisec običavao je dozodice 10., 11. i 12. godište, a nekih žica Anka katedra popodice 1. i 11. godište. -

Važnije naredbe nalaze se mesta učitava " u " Povijetnom Glasniku:

Sre 5. decembra izdano je novi zakon o narodnim školama, koji je poslovi ojedinjenog reda školskim voborima, davao im velike kompetencije da donosecnu novoga zakona - jedinstvenoga za cijelu Kraljevinu - zadovoljiv su svim načinima, jer je to ispod svezni korak nepravoj u narodnim školama. -

Važeći je zakon i " novom nazivu države i novoj administrativnoj podjeli države. Država dobiva ime Kraljevina Jugoslavija i podjeljena je na devet banov, više: Dravsko sa sjedištem u Đubravici, Savsko sa sjedištem u Zagrebu, Primorsko sa sjedištem u Splitu, Šibensko sa sjedištem u Banjaluci, Drinsko sa sjedištem u Sarajevu, Žetsko sa sjedištem u Četinji, Vardarsko sa sjedištem u Skoplju, Korosko sa sjedištem u Nišu i Dunavsko sa sjedištem u Novom Sadu. - Beograd, Žemun i Panonsko čine " općina prostoru gde Beograd "

Skoška godina započela je 16. septembra prema naredenju ministarstva pozvete. -

Zdravje učenika bilo je povoljno. Bilo je tek neki lakiš oboljenja kašlja i prehlade. Laraznih bolesti nije bilo. -

Zdravje nastavnika bilo je povoljno, te radi toga nije trebalo prekidati obuke. -

Pronjene mete učiteljskom nisu bili. Međutim primenom priselac običavao je dogodec 19., 20. i 21. godište, a učitele žica Ank. teška popodne 1. i 11. godište. -

Važnije naredbe nalaze se metu ukuće i u "Ravnostima Glasnika".

Dne 5. decembra izdano je novi zakon o narodnim školama, koji je proširoio ajklovog reda školskim vabosinama, dašći im velike kompetencije. Sa donosećem novoga zakona - jedinstvenoga za čitavu državu - zadovoljni su svii načelnici, jer je to spad srežni korak naprijed u narodnim školama. -

Važeći je zakon i o novim razinu dosjeću i novoj administrativnoj podjeli države. Država dobiva ime Kraljevina Jugoslavija i podjeljena je na devet banovina: Dravsku sa sjedištem u Šibeniku, Šartsku sa sjedištem u Zagrebu, Primorsku sa sjedištem u Splitu, Liburnsku sa sjedištem u Bačkoj Luci, Dalmatinsku sa sjedištem u Sarajevu, Žetsku sa sjedištem u Četinji, Sandžaku sa sjedištem u Skoplju, Moravsku sa sjedištem u Nišu, i Dunavsku sa sjedištem u Novom Sadu. - Beograd, Temes i Banatsku čine, općine prostoruog grada Beograda. -

Ovdje ne važi važnost je "zakon o osnutku škola Kraljevine Jugoslavije", taj je uveden u

Mj. f. Prezidijunarštih Petar. Tim učionici uključuju
su na desada ušla školska obrazovanja (Hrv. škola, Škola
čehoslovačka, Jugoslav. škola, braća i s. d.) a osnovan je dijstvoem
školske matice Jugoslavije. -

Školska mlađež polazila je odmah po jednu za
nojim roditeljima i rođacima, a izvještala se je
takoj posle novog školskog godišnja. A katekizaciji poslučavao
je do konca I. pol. god. velič. gosp. Nikola Krušinovac,
župnik iz Velenješća, a u II. pol. god. učitelj ove škole
poslao je novu adjekciju. -

A tko uve škol. godine bila je na školi organizirana
eija Područna Crkvica, tada je učesnica. -

~~Te~~ Reci da vodi higijensku propagandu, kupila
je organizaciju jednu pionirsku školsku apoteku i stigla
da se razmjenjuje, kose. -

Škola je pregledana po svrškovne škol. redovno
g. Lukiški četvrti dne 25. juna. -

Obrka je začinjena na Poljoprivrednom, hada su
odličnici učenici u 4. razredu podijeljene za
nugradec kuhinje, matodice čitavcu o zdravstvu i sl.
i ih je urđao Higijenski Izvod na školu narodevog
zdravstva i zdravstvene, a ostalim pionirima je predstavljan
propis u obrci. -

N Belaja, na Poljoprivrednom 1830.

Prisilac
učitelj

Školska godina započela je redovito, tj. 1. rujna.
Zdravljic učenika bilo je u ovoj školskoj godini posta nepovoljno. Među djeconim, koja polaze školu, vladao je najprije tifus, a onda dobro. U mjesecu rujnu pojavio se tifus i bilo je oko 20 slučajeva oboljenja. Vrak tifusa bilo je bez dužbe ponaučavaće zdrave pitke vode. Školska pisteria je neuporabiva, te u njoj imade vode samo za velikih kisica ili kada se radi smijeh. Škola se je opskrbljivala, a i sada se opskrbljuje vodom na fice iz potoka, koji proteče kroz dva sela: Baćinsko Selo i Radović. U potoku se pere ručnje, posudice, rasipaju blago, nosi lan, konopja, a osim toga se pitak vod u godinama ne čisti, pa se onda vidi i toga kvaliteta još to pitka voda.

Još se tifus nije prao ni umirovec je zeladala zaraza dobra. Bilo je oko 40 slučajeva. Svetozar obespuštao je bilo vole testikih, te je poslao sa jednim smotrim pucnjem.

Mnoga je učenica III godišta Milka Belavić. Slava joj!

Još pri zarazi tifusa plala je škola Higijenskom Savodu u Zagrebu na analizu vode iz bunara Trauje Rogatčića, iz potoka odmre Škola, doktor voda i iz bunara iz sela Belje pod Šestom. Rezultat analize nikada nije bili dostupani, ali se dojavuje da je rezultat bio pozitivan.

Zbog mega tega je Školski odbor uputio molbu Hig. Savodu u Zagrebu za građuju Škol. bunara. Higijenski Savod je stavio građuju tog bunara u svog redni program, ali je taj red kasnije bican po Baćinskoj pucnici, te do građuje nije došlo. I već ubog Školi je u dalje bez pitke vode.

Zdravljic učitelja bilo je povoljno uza ne nepovoljne pitlike. -

Promjene medju učiteljima nije bilo. Prvič je Bošnimir Prislo
obucavao je u I. i II. godištu, a učiteljica Žarka Prisloac u III. i IV.
godištu. Učiteljica Žarka Matića vjenčala je 25. XII. 1930 sa
učiteljem Bošnimisom Prislocom.

Naravno naredbe malaze se u "Prosvjetnom glasniku" i medju
čakima.

Sne 27/III. izlazio je novi Dekret o šinovnicima, kojim su
polno šinovništva, pa i učiteljstva, površine place. To kad
tega nije slugo ostalo, već se u septembru place i
opet mijenja.

A ovoj godini je Školski odbor odlučio da ne može biti
gajina i gospodarsko Škola. Zbog neusrednog izlačenja
proračunskih dozvajptina po općini taj rad nije bio
nakon uspešan kako bi morao biti.

Školski odbor bio je sastavljen ovako: predsjednik Josip
Borović, članovi: Mijo Paša, Josip Tugović, Rok Ševelje
i Anton Dobričić.

Sne 24/XI. održao je međi savet. referent g. Rosarević
predavanje o tuberkulozi i grizi u filmske preduzeće. Škola
je bila debljou puna naroda uga među to, što se je kasnije zapisalo
za predavače.

Sne 8/II. održao je po Ostuhadku svenčnj kosta one
šole Akademija i poslav briskepa J. J. Strossmajera. Program
je izveden po samim članovima Ostuhadka, a uspešno je
izvod maliči voćivare. Oslanje izvedenog programa bilo
je pričuvano nekoliko značajnih filmova po dr. Kara-
noviću.

U haterigaciji poslužio je vč. g. Adolf. Louke,
župnik u Leskovcu.

A to su one škol. godine bili je na ovim školskim
ostuhadkom svenčnj kosta sa 120 članova.

Škola je predstavljana dva puta po svr. škol. učionice
Ljubljana - 1930 - 1931.

Vrćnije naredbe nalaze se u "Prosvjetnom glasniku" i medju aktima.

Sre 27/II izjavio je novi Šektor o šinovnicima, koji je sa ovim šinovništva, pa i portefistvu, poslušanje plaće. To kad tega nije dego potalo, već se u septembru plaća i opet snizuje.

A ovaj godini je Školski odbor vodio sace poja bla-
gejne "gospodarstvo škole. Slog rečenog izlažeće
pravčunskih dozvajatelja po općini taj nad više bio
onako uprješan kako bi morao biti.

Školski odbor bio je sastavljen ovako: predsjednik Josip
Borović, članovi: Mijo Paša, Josip Tugović, Rok Šćelje
i Anton Dobrić.

Sre 24/II održao je međi saceit. referent g. Rosarević
predavanje o tuberkulozi i grizi u filmske prelciye. Škola
je bila dužna puna naroda uga ne to, što se je kasno zapelo
za predavanje.

Sre 8/II održana je po Poštuladku crvenog kasta ove
šole Akademija i proslava hrišćeva p. J. Štramajera. Program
je izveden po samim članovima Poštuladka, a uživo je
izvod malić očekivajući. Poslije izvedenog programa bio
je prikazano nekoliko značajnih filmova po dr. Ša-
noviću.

A haterizaciji zaduženo je vč. g. Adolf. Fouke,
župnik p. Lestkovac.

A to su one škol. godine bili je na ovi školi poučen
Poštuladak crvenog kasta pa 130 članova.

Škola je pregleđana dva puta po svr. škol. nadzorstvu
g. Luki Vardi i to 10/II i 27/II

57

Škola je pozvanea na video daa pribavjuva vježba i' dijeljene
negroda policijske posnicima i' godišta.

Na Belaju, dan 28 lipnja 1971

Rivelač
TJ

Školska obuka počela je redovno tj. 1. rujna.

Zdravje učenika bilo je povoljno. Ni ovoj školskoj godini nije bio niti jedan teški slučaj oboljenja. Za prve povećane ljetne oboljenja sluzili su se učenici primarnog škol. apotekom što je škola nabavila od Oblasnog odbora P.c.k. u Zagrebu iz neog redovanog beretika.

Školski lječnik, odnosno vrški pacijent, referent pregledao je školu parno jehnom i tijednica prošinca.

Zdravje mortera bilo je također povoljno.

Pronjena medu učiteljstvu nije bilo. Mortelj Šteficevic priselao radio je pa II.-III. godištu, a mortefica Adela Priselac sa I.-IV. godištu.

Važnije maredbe nalaze se u "Pronjeticima glasnika": medu aktima.

Od 1. aprila 1932 smijeće se i ozel cimocnickie place, no istina se je prestala od tega dana obustavljati stanarina koje su placali novi par mjeseci.

I ove je godine "školski" odbor vodio par svoje blagajne. Poslovanje je teklo vrlo loše zbog nezadovoljavajućeg inflacioniranja drugeg dana ugovitina po općini.

U ovoj se godini provedene izbori za posodnju skupštine i sestav.

Za naš međ biranjem je za narodnog pedagoškog profesor uče pedagoške škole - Zagreb dr. bilovan Grba.

Medu sekretarima izabrani su i prijašnji dugogodišnji sekretari zastupnik Petar Bobinac i Vodović da. 15.

Ure 1. maja 1932 posjetio je ovu školu 30 prijatelja

Zdravje učenika bilo je povoljno.⁵⁸⁹ U ovoj školskoj godini nije bio niti jedan taki slučaj oboljenja. Za prve posledice lakoća oboljenja sljili su se učenici pripadnici Škol. apo. tokom što je škola nabavila od Oblasnog odbora P.c.K. i Zagreba iz ovog redovanog beretka.

Školski lečenik, odnosno vrški pacijent, ne presegao je školu samo jednom i to u jeseca prosinca. Zdravje učenika bilo je takođe povoljno.

Pionirima među učiteljstvom nije bilo. Mortelj Leončevis Priselac radio je pa II.-III. godište, a morteljica Aeda Priselac u I.-IV. godištu.

Važnije maredbe nalaze se u "Ponjetju o glasnicama": među aktima.

Od 1 aprila 1932 smijeće se i ozet cirkovičke plase, no iste fine se je prestala od tega da se obustoljeti stavarima koje su plaćali novac po mjesecu.

S ove je godine školski odbor vodio paču svoju blagajnu. Poslovanje je teklo vrlo loše zbog neunesenog inflacioniranja domaćinstava po općini.

U ovoj se godini provedeni izbori za predstavnike skupštine i srećat.

Za naš međi biran je za narodne predstavnike profesor vrne pedagoške škole - Zagreb dr. Ljiljanac Groba.

Mesto sekretarima izabran je i prijevornji dečajskički radnik zemljopisnik Petar Solinić i Podožić ča 15.

U ne f maja 1932 posjetilo je ova škola 30 pripadnika ženske morteljske škole - Zagreba pod vodstvom prof. g. Saliba Ljubuncic. Pred njima je račitelj Priselac odjavio

praktični rad sa školskim godištem po principima Škole rada.

Škola je godine na Školi postavljao Školskičak čvorog krota.

U Banjovici je otvoren za čitave opštine dejanje odbor čvorog krota.

Škola je pregledana dne 27/VI/1932 po upravljenju Škole u Vojničcu g. Školi Parčevo, koji nudi delovost prekošnog Škola, predgovoreno.

Dvegi pete je Škola pregledana po istom redosledu Škola, predgovoreno dne 29/VI/1932.

Škola je završena dne 28/VI/1932 čitavim uspešnim
procesom, te dajećeve nezadivljive rezultate.

u Belgrade, dne 29/VI/1932

Reparanti Škole,
Brišelac
T.B.

Skoška obuka započela je sedovo, tj. 1 svibnja.

Zdravstvenika bilo je punoljub. Nakonih zaraža nije bilo. Bilo je tek par lakoćih plećajeva gripe, no ta nije dugo trajala. A koliko je počinjima bio potreban lječnički pregled, to su djece bila pregledana u Skolskoj poliklinici u Karlovcu. Manje vrijede, te lako oboljenja lječila su se lječnicima prisutnim u skol. apotekama. Preostali sanit. i precent pregledao je djece samo jesenom u ovog skol. godini.

Zdravstvenika bilo je punoljub.

Pronjena mesta pripeljivanja nije bilo. II. III godine su četiri je pripeljani Prisklar Leonimir, a I. II godine pripeljana Prisklar Antka.

Vatrenje naredne nalaze se u Prosvjetnom glasniku i mesto opisiva u arhivi.

Finansijskim zakonom za 1932/33 izplatile su skolačima neke sredate pribljevice.

Plagajuci skol. sabora vodio je sam sabor. Poslovanje je bilo slabo, no uga me to bolje nego posle godine. Općica je uzela na sebe izplate dugovinu kućnjaku Vorkapiću za materijal p 1931/32 skol. god., to je izplatala.

Na računu skol. glosa, kog su predstavili, i rad na skol. poslu zapravo se je većto platila, osim tko skol. benući i obavili još neki pitanji poslovi. Skol. sabor je dao napraviti oko 30 vi. novog kvarteta plota pa većto preko 500 dinara.

Na skoli je i kroz ovu godinu postojao redatelj, preuzev kosta u kojem je bilo upisano većto preko polovice pecušta II. ugoditka.

pečenici II. O godištu izdavali su u svij godine časopis
"Nasa Radost" koji je je pjevao pravce jednog projekta.
Izdava su mega četiri broja. Kod svakog naseđeog broja
objevo se je prvič napredak uvelio po značaju, toliko
i po razvijajuću mjeru za ljepe i dobro.

pečenici II, III, IV godište se preko cijelo godište vodili
dopisivanje pa naseđešo Škole: Bijelo Brdo prez drvečki,
Marčići međ Kastavom, Konavos međ petrijski, Šibenice
međ Šibenicki, Šestiste prez horoljasti i pomoćne Škole
na Šibenskom i Zagrebu. Postane su 42 posilke, a prijavljen
26. A maloj posilji bilo je 15-42 pisma. Iz Škole Marčići
sobili su naseđi posilke preosim šeststoga, a iz Škole
Šestiste posjetila muda iz Boza: Ferme u konavoskoj banovini.
To je bilo ja izgradnja Škole pomoćne Škole, budi
će se rad nastavnik i buduće Škole godište.

Iz bise. Nasa Radost moglo izdati i više predviđeno
zauzećeno je Preko pčitljivo dobro, i Vojničić ga pozove
za rabeve fotografije. Što je dobro pozabljeno pozove
od 200 dana, brata od 250 dana dati će ljepe
školski odbor u Beloj.

Prošle Škole projekta bi jo uvažniji voditi Školske
zaposleni kao nastavnik pa fotografiju Škole nema, niti
i Školske.

Škola je pregledana dva puta. Prvi put je po zauzeću
mida svrš. Škole redovne S. Nikoli Račić i gine, a
drugi put u lipnju po izdaničku ministarstvu projekt
g. Nikoli Radakovici.

A ovaj godišnji puno je miholj Račić upravitelj Škole
i Vojničić i zamjenik svrš. Škole redovne. Miholj Račić mu
je miređito 2 lipnja 1933 pozvao na konverzaciju

na kojof se se godovina ujeklo pokojnika g. Karović
portet i Držaka kao prijatelj, a Bišelac, ovešnji
prijatelj nime porteta.

Poveljstvo ovoga mega tekto osjeća učinkak
kolege i nadzornika Rađa Mihale, te će ga se
uvijek spominati i želiti prevaru njegova pust.

Stale je posredu na vidovdan.

U Beloj, duc 28/1/1883 ujant Bišelac.

